Acatistul Sfinţilor cuvioşi Ioan Casian şi Gherman (al doilea acatist)

(28/29 februarie)

Sfinţii cuvioşi Gherman din Dobrogea şi Ioan Casian Romanul (28/29 februarie):

https://www.academia.edu/45515903/Sfin%C5%A3ii_cuvio%C5%9Fi_Gherman_din_Dobrogea_%C5%9Fi_Ioan_Casian_Romanul_28_29_februarie_

https://archive.org/details/sf.-gherman-si-ioan_202202

***

Materiale despre Sfinţii cuvioşi Gherman din Dobrogea şi Ioan Casian Romanul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Gherman-%C5%9Fi-Ioan-(28,29-feb)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+Casian+%C5%9Fi+Gherman

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Gherman

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+Casian
+

&&&

Sfinţii Casian şi Gherman sunt dintre primii Sfinţi români, părinţi şi învăţători. Călugări localnici, ei călătoresc în centrele mari duhovniceşti, Ierusalim, Constantinopole şi Roma. Amintirea lor a rămas şi cinstirea ca sfinţi este în evlavia multora.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice: **Troparul** (glas 1): Lui Dumnezeu v-aţi dăruit şi luminând cu faptele voastre cele bune, cuvioşilor Casian şi Gherman, ca Soarele aţi strălucit cu învăţăturile voastre cele dumnezeieşti, veselind inimile celor care vă cinstesc. Aşa cu de-adinsul rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noa-stre.

Troparul Învierii, al Născătoarei de Dumnezeu: „Gavriil zicând ţie, Fecioară: «Bucură-te...” (glasul 1) Doamne miluieşte (de 3 ori). Slavă… Şi acum… Psalmul 50, apoi:

Condacul 1
Evlavia iubirii de Dumnezeu aţi încercat-o şi aşa aţi strălucit în duhovnicia în care v-aţi născut, şi părinţi şi învăţători făcându-vă, urmaşilor cele sfinte aţi lăsat, pentru care şi noi vă cinstim: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!***

Icosul 1
Născuţi din pământul şi neamul românesc, toată virtutea aţi moştenit şi în chip de sfinţenie aţi rodit-o şi peste hotare aţi vestit-o, ca şi noi în răsaduri noi peste vremi să o primim.
Bucuraţi-vă, cinstea virtuţilor strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, fii vrednici ai neamului românesc;
Bucuraţi-vă, fiii cei lucrători ai acestui Pământ;
Bucuraţi-vă, împlinirea credincioşiei moştenite;
Bucuraţi-vă, împlinirea credinţei străbune;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, ce aţi devenit icoane de închinat;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 2-lea
Din pruncie spre cele sfinte v-aţi aplecat şi aşa aţi crescut cu darul dumnezeiesc bărbaţi adevăraţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Dar mare de la Dumnezeu este când în sfinţi se revarsă, ca să fie o neîncetată arătare a celor de sus, ca şi cele pământeşti să se urce spre lumină.
Bucuraţi-vă, dar dumnezeiesc în lume;
Bucuraţi-vă, şi al lumii prinos;
Bucuraţi-vă, lucrare de sus;
Bucuraţi-vă, şi lucrare de jos;
Bucuraţi-vă, râvnitorii de cele de taină;
Bucuraţi-vă, căutătorii de cele duhovniceşti;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 3-lea

Din Scythia Minor fiind, unde marele apostol Andrei, Evanghelia a propovăduit, darul învăţăturii lui Hristos l-aţi avut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Aşa, din tinereţe cele duhovniceşti aţi căutat şi viaţa monahală aţi ales, în care aţi găsit cele sfinte, pe care cu multe nevoinţe le-aţi plămădit.
Bucuraţi-vă, cei aleşi pentru viaţa cea sfântă;
Bucuraţi-vă, şi voi înşivă doritori de aceasta;
Bucuraţi-vă, care pe drumul Crucii aţi umblat;
Bucuraţi-vă, că taina Jertfei şi Învierii aţi câştigat;
Bucuraţi-vă, că mărgăritarul ceresc aţi jinduit;
Bucuraţi-vă, că ţarina lumii pentru aceasta aţi cercetat;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 4-lea

Doritori şi mai mult de învăţăturile cele sfinte, la Ierusalim aţi mers şi aşezările monahale aţi cercetat, şi toată Palestina aţi colindat, ca iscusitele taine să găsiţi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Viaţa duhovnicească are multe încercări şi „trepte de urcat", pe care şi voi cu trudă le-aţi trecut şi aşa dascăli şi pentru alţii v-aţi făcut.
Bucuraţi-vă, râvnitori neobosiţi;
Bucuraţi-vă, nevoitori fără încetare;
Bucuraţi-vă, ostenitori peste fire chiar;
Bucuraţi-vă, cei luminaţi de Duhul PreaSfânt;
Bucuraţi-vă, cei înţelepţiţi de priceperea cea dincolo de minte;
Bucuraţi-vă, mintea cea străluminată;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 5-lea

Voi înşivă în pustnicie aţi petrecut, ca să pătrundeţi firea cea din adânc şi să o prefaceţi în Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

De toate ispitele potrivnice aţi fost încercaţi, dar prin credinţa neclintită le-aţi biruit, şi aşa şi nouă ne sunteţi ajutători în patimile şi slăbiciunile în care ne zbatem.
Bucuraţi-vă, ostaşii cei duhovniceşti;
Bucuraţi-vă, luptătorii de duh;
Bucuraţi-vă, şi luptătorii cu patimile lumii;
Bucuraţi-vă, biruitorii „şerpilor demonici";
Bucuraţi-vă, vindecătorii de otrăvurile ucigaşe;
Bucuraţi-vă, tămăduitorii de rănile morţii;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 6-lea
Făclii de lumini duhovniceşti, în pământul strămoşesc v-aţi întors ca să luminaţi şi pe cei din întunericul păgân, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Din pustia nevoinţelor sfinte aţi trecut în tumultul lumii şi învăţători v-aţi făcut, următori ai apostoleştilor mărturisiri.
Bucuraţi-vă, făclii ale luminii lui Hristos;
Bucuraţi-vă, lumini aprinse în întunericul păgân;
Bucuraţi-vă, luminile mărturisirii creştine;
Bucuraţi-vă, luminile Evangheliei, cuvântului adevărat;
Bucuraţi-vă, graiul ce a deschis Cerul;
Bucuraţi-vă, graiul ce desface Pământul;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 7-lea
Trecând prin cetatea cea mare a Constantinopolelui, Sfântului Ioan Gură de Aur v-aţi închinat şi cu el v-aţi unit împotriva vrăjmaşilor vicleni, spre slava cântării de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Şi preoţia primind, la cetatea Romei aţi mers să „apăraţi" pe marele ierarh Gură de Aur, care cu multă credincioşie păstorea cu adevărat Biserica lui Hristos.
Bucuraţi-vă, cei împreună cu sfinţii;
Bucuraţi-vă, credincioşie peste hotare;
Bucuraţi-vă, apărătorii sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, cei luminaţi de duh;
Bucuraţi-vă, cei iubitori de pace;
Bucuraţi-vă, judecătorii cei cu dreptate;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 8-lea

Râvna voastră cea mare era „învăţătura duhovnicească”, ce peste tot aţi căutat-o şi aţi dorit-o necontenit, şi aşa cu osteneli multe, ca albinele mierea sfântă aţi dobândit, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Pe drumuri de primejdii aţi călătorit, dar credinţa în Hristos v-a păzit de toate amarnicele vătămări, chiar dacă „răni” adesea aţi primit, şi aşa „învăţătorii cei dintâi” ai noştri v-aţi făcut.
Bucuraţi-vă, cei îndestulaţi cu învăţătura;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi vestit-o peste tot;
Bucuraţi-vă, că aţi rodit-o în noi saduri;
Bucuraţi-vă, că aţi crescut-o în mulţi;
Bucuraţi-vă, că aţi făcut-o comoară de Cer;
Bucuraţi-vă, că din aceasta şi noi luăm;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 9-lea

Tu, Sfinte Gherman, în Ţară te-ai întors, doritor de „liniştea pustnicească”, unde cu adevărat ai „rodit” ce ai „strâns” o viaţă întreagă, în cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Tu, Sfinte Casiane, de duhul în Marsilia Galiei ai fost trimis, unde „iscusitele învăţături” să le „sădeşti”, şi aşa mânăstiri ai ridicat, unde cele sfinte ai semănat.
Bucuraţi-vă, chipuri de acum, de Sfinţi părinţi;
Bucuraţi-vă, ajunşi de acum părinţii cei duhovniceşti;
Bucuraţi-vă, că aţi câştigat asemănarea celor sfinte;
Bucuraţi-vă, că şi noi vă cinstim;
Bucuraţi-vă, că şi noi povăţuirile voastre le primim;
Bucuraţi-vă, îndrumătorilor spre cele de sus;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 10-lea

Tu, Sfinte Gherman, de asemenea mânăstiri şi pustnicii ai întemeiat, şi aşa te-ai făcut „primul povăţuitor al monahilor din vremurile de început”, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Sfinţilor Casian şi Gherman, prieteni nedespărţiţi aţi fost şi aşa aţi rămas în evlavia de cinste a tuturor, şi aşa şi noi, cu smerite metanii, vă cântăm laudele cele mai curate.
Bucuraţi-vă, marilor iubitori de Hristos;
Bucuraţi-vă, cei ce aveţi chipul sfinţeniei;
Bucuraţi-vă, cei ce v-aţi împlinit chemarea;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi crescut deplin;
Bucuraţi-vă, cei ce aţi ajuns la rodire;
Bucuraţi-vă, părinţi cu adevărat;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 11-lea
Doar cei care trec „prin toate încercările" ştiu cât de grea este „prefacerea cea peste fire", ca să poţi ajunge la „chipul cel duhovnicesc" şi la sfânta cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Şi voi, sfinţilor, ca nişte „încercaţi prin foc" aţi ieşit din toate „amăgirile şi slăbiciunile pământeşti", şi la „împlinire" aţi ajuns şi icoane cu adevărat v-aţi făcut.
Bucuraţi-vă, chipurile neuitate;
Bucuraţi-vă, cei şi pentru noi chipuri de urmat;
Bucuraţi-vă, cei şi pentru noi învăţători;
Bucuraţi-vă, şi ai noştri dascăli;
Bucuraţi-vă, şi lauda noastră de neam;
Bucuraţi-vă, şi cântarea noastră de cinste;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 12-lea
Pământul Daciei prin „sfintele moaşte" s-a „întărit ca pământ neclintit" şi toţi „fiii urmaşi" în această „plămadă" se nasc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Ca daruri de închinare şi prinos chipurile voastre, Sfinţilor Casian şi Gherman, s-au făcut, prin care „dar la Hristos" avem, spre veşnicia Vieţii.
Bucuraţi-vă, cei împreună cu toţi sfinţii noştri români;
Bucuraţi-vă, cei împreună cu sfinţii noştri de inimă;
Bucuraţi-vă, nume de veşnică pomenire;
Bucuraţi-vă, nume de închinare;
Bucuraţi-vă, părinţii cei din Cer rugători;
Bucuraţi-vă, sfinţilor părinţi ce vă rugaţi şi pentru noi;

Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
Sfinţilor părinţi ai Dobrogei româneşti, şi noi cu evlavia cuvenită vă cinstim, că dintre Cetele Cereşti unde acum locuiţi şi pe noi să ne pomeniţi ca pe nişte „fii urmaşi” care „învăţăturile voastre” moştenim şi din ele ne „hrănim”, în cântarea de: ***Aliluia!***

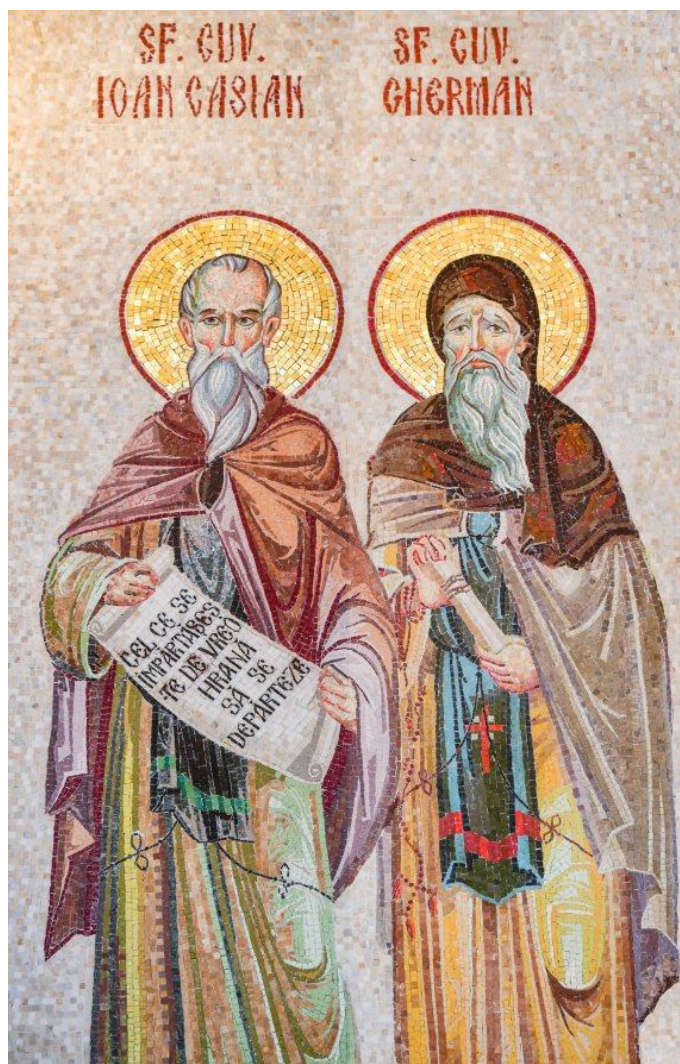
Se citeşte apoi din nou:

Icosul 1
Născuţi din pământul şi neamul românesc, toată virtutea aţi moştenit şi în chip de sfinţenie aţi rodit-o şi peste hotare aţi vestit-o, ca şi noi în răsaduri noi peste vremi să o primim.
Bucuraţi-vă, cinstea virtuţilor strămoşeşti;
Bucuraţi-vă, fii vrednici ai neamului românesc;
Bucuraţi-vă, fiii cei lucrători ai acestui Pământ;
Bucuraţi-vă, împlinirea credincioşiei moştenite;
Bucuraţi-vă, împlinirea credinţei străbune;
Bucuraţi-vă, sfinţilor, ce aţi devenit icoane de închinat;
Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!

Condacul 1
Evlavia iubirii de Dumnezeu aţi încercat-o şi aşa aţi strălucit în duhovnicia în care v-aţi născut, şi părinţi şi învăţători făcându-vă, urmaşilor cele sfinte aţi lăsat, pentru care şi noi vă cinstim: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Casian şi Gherman, dintre primii părinţi şi învăţători ai noştri!***

(Extras: Ghelasie de la Frăsinei, ieromonah - Imnografie / Ieromonah Ghelasie Gheorghe. - Bucureşti : Platytera, 2016)

Calendar ortodox - Sfinţii cuvioşi Ioan Casian şi Gherman din Dobrogea

Sfinţii Ioan Casian şi Gherman s-au născut din părinţi stră-români în părţile Casimcei din nordul Dobrogei, care pe atunci se numea Sciţia mică, în preajma anului 360.

Părinţii şi strămoşii lor erau creştini de multe generaţii şi de aceea sfinţii au primit de mici o educaţie creştină. Ei au rămas legaţi sufleteşte pentru toată viaţa.

Tot împreună au făcut şi studii mai înalte căci, având deosebită isteţime a minţii şi multă osârdie spre înţelepciune şi spre dumnezeieştile cărţi, au citit, mai întâi, toată filosofia greacă şi au cunoscut desăvârşit, pe cât se poate, şi tainele dumnezeieştii credinţe.

Totodată şi-au înfrumuseţat viaţa cu fecioria, curăţia, bunul obicei şi toată fapta bună, agonisindu-şi astfel o minunată filosofie a vieţii.

Din dragoste pentru Hristos, căruia au vrut să-şi dăruiască toată fiinţa lor, s-au hotărât să îmbrăţişeze viaţa monahală, intrând într-o mânăstire din Dobrogea la o vârstă tânără. Acolo şi-au făcut ucenicia, primind învăţăturile care stau la temelia sporirii duhovniceşti. Dar, auzind ei de viaţa înaltă a pustnicilor care trăiau în Răsărit, au avut o mare dorinţă să-i vadă şi, primind binecuvântare, cei doi au mers mai întâi într-o mănăstire din Betleem, în Palestina, de unde au pornit, în anul 385, în căutarea de modele vii de sfinţenie.

Astfel, au vizitat patria sihaştrilor, Egiptul. Acolo au intrat îndată într-o mănăstire din pustia Schitului şi s-au dat pe sine la ascultare şi la toată monahiceasca osteneală, îndeletnicindu-se cu viaţa cea aspră a nevoinţelor şi a postirilor. Şi, ajungând la dreapta socoteală, s-au depărtat la loc pustiu, deprinzându-se întru biruirea ispitelor.

Voind apoi să primească şi mai mult folos de la Sfinţii părinţi ai pustiei, au străbătut, în două rânduri, locurile şi oamenii cei mai de seamă din pustietăţile Egiptului: Schitul, Tebaida, Nitria şi altele.

Călătoriile lor au ţinut până aproape de şapte ani fiecare. Au putut întreba şi aduna astfel cuvinte, mărturisiri, descoperiri fără pereche, din viaţa celor mai mari oameni înduhovniciţi din vremea aceea.

Pe la anul 400 au mers amândoi la Constantinopol, unde au ascultat cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur şi unde însuşi marele arhiepiscop a hirotonit pe Sfântul Gherman ca preot, iar pe Sfântul Casian ca diacon, rânduindu-l pe acesta păzitor al sfintelor vase şi bunuri ale Bisericii.

În anul 403, Sfântul Gherman a participat la Sinodul de la Stejar ca apărător al Sfântului Ioan Gură de Aur, iar în anul 405, împreună cu Sfântul Ioan Casian, au dus la Roma, papei Inochentie, o scrisoare a clerului şi poporului drept-credincios din Constantinopol, tot în apărarea Sfântului Ioan Gură de Aur, care în anul 404 fusese surghiunit, a doua oară, murind la Comane în anul 407.

Sfântul Ioan Casian a scris mult despre cuviosul Gherman, în cartea sa Convorbiri cu Părinţii din pustie, numindu-l „Sfântul părinte Gherman”. Tot Sfântul Ioan Casian ne-a păstrat, în scrierile sale, cuvinte duhovniceşti ale Sfântului Gherman, care de atunci şi până azi, hrănesc sufletele căutătorilor de Dumnezeu şi de desăvârşire creştină.

Chip de mare dascăl în tainele şi căile desăvârşirii ortodoxe, model de viaţă curată şi de nevoitor în post şi rugăciune neîncetată, Sfântul Gherman a trecut în Împărăţia drepţilor la Roma, între anii 405-415, fiind mult plâns de împreună nevoitorul său de o viaţă, Sfântul Ioan Casian.

Pe la anul 415, Sfântul Ioan Casian, care primise deja harul preoţiei, s-a statornicit la Marsilia, unde a întemeiat două mănăstiri, una pentru călugări şi alta pentru călugăriţe. Tot aici, la cererea unor episcopi din Galia, Sfântul Casian a scris două cărţi.

Cea dintâi carte a lui, Aşezămintele vieţii de obşte a călugărilor, priveşte mai mult viaţa cea dinafară a monahilor şi curăţirea lor de patimi, iar a doua carte, Convorbiri cu părinţii pustiei, priveşte mai ales viaţa lăuntrică a monahilor: cugetarea neîncetată la Dumnezeu şi lupta pentru nepătimire şi îndumnezeire, scopul vieţii creştine.

De asemenea, la cererea Sfântului Leon cel mare, cuviosul Ioan Casian a scris în apărarea învăţăturii ortodoxe despre cele două firi ale Mântuitorului, unite întrun ipostas, şi despre cinstirea Maicii Domnului ca Născătoare de Dumnezeu, combătând rătăcirea lui Nestorie şi pregătind în felul acesta Apusul pentru Sinodul al treilea Ecumenic de la Efes din anul 431.

Astfel, acest înţelept bărbat, aducând monahilor şi întregii Biserici mult folos prin scrierile sale, în anul 435 s-a dus la cereştile locaşuri, alături de Sfântul cuvios Gherman.